

חולין פרק י הזרוע והלחיים דף קלב

המתנות ולא רק בחצי שכתוב פעמיים 'אם' לרבות כלאים וכוי.

בכור בעל מום שניתן לכהן וחזר ומכרו לישראל פטור ממתנות כהונה, אם התערב ב100 בהמות שכל בהמה נשחטת על ידי אדם אחר כולם פטורים מספק והמוציא מחברו עליו הראיה, אבל אם כל הבהמות אצל שוחט אחד צריך לתת 99 מתנות ופטור רק על בהמה אחת.

השוחט לכהן ולעכו"ם פטור מלתת מתנות שכתוב "מאת העם" ולא מכהנים, רבא דרש שכהן ששוחט בהמות על מנת למכור חייב במתנות שכתוב "מאת זובחי הזבח".

השוחט בהמה שיש שותפות של כהן או עכו"ם פטור ממתנות וצריך לסמן על הבשר שהם בשותפות שפוטרת אותם, ר' יהושע בן לוי אמר שכהן ששוחט בהמות למכירה בשבועיים הראשונים פטור ממתנות משום שחושש שמא לא יקנו ממנו ויאכל בעצמו אבל לאחר מכן חייב, אבל אם פתח חנות קבועה חייב מיד במתנות. ר' חסדא אמר לנדות כהנים שמוכרים בשר קבוע ולא נותנים מתנות, טבחי העיר הוצל עמדו בנידוי זה 22 שנים ויכולים לקנוס אותם בממון בלי התראה, וכן נהג רבא ולקח את כל הירך, ור' נחמן קנס בגדים של טבח.

עוד אמר ר' חסדא שאין לחלק את המתנות לחתיכות קטנות שכתוב "ונתן לכהן" ומשמע נתינה חשובה אלא נותן זרוע לכהן אחד, קיבה לאחד, לחיים לשניים, ובשור גדול אפשר לחלק את הזרוע לשתיים. עוד אמר ר' חסדא שצריך לאכול את המתנות

במשנה בסוטה כתוב שמנחה של כהנת נאכלת ואין דינה כמנחת כהן שעולה כליל למזבח שכתוב "וכל מנחת כהן כליל תהיה" ו'כהן' משמע דווקא זכר. עולא אמר שבמנחה כתוב בפירוש "הקרב אותה בני אהרן" למעט בנות, אבל במתנות כהונה זרוע לחיים וקיבה שכתוב רק "ונתן לכהן" אפשר לתת לבת כהן שנשואה לישראל וכך נהג עולא. דבי רבי ישמעאל שנו שאסור לתת מתנות כהונה לבנות משום שבכל מקום שכתוב 'כהן' הכוונה דווקא לבנים כמו שמפורש במנחות, דבי רבי אליעזר בן יעקב שנו שבדרך כלל שכתוב 'כהן' הכוונה דווקא בנים אבל במתנות כהונה כתוב פעמיים 'כהן' בפסוק "וזה יהיה משפט הכהנים.. ונתן לכהן" ואין מיעוט אחרי מיעוט אלא לרבות בנות. ר' כהנא היה ישראל ואכל מתנות כהונה שקיבלה אשתו שהייתה כהנת, וכן נהגו ר' פפא ור' יימר ור' אידי בר אבין וכך פסק רבינא. עוד פסק שלויה שנשואה לישראל שילדה בכור לא צריך פדיון הבן משום שהמצווה תלויה באשה שכתוב 'פטר רחם'.

אין נותנים זרוע לחיים וקיבה מחיות שכתוב "אם שור אם שה", חכמים אומרים שכלאים של שתי בהמות או כוי שאביו חיה ואימו בהמה חייבים במתנות ור"א אומר שכלאים חייבים אבל כלאים כוי פטור. הגמ' מסבירה שדעת ר"א שכתוב 'שה' ולא יצור שהוא חצי בהמה והיות ומסתפקים האם צד האב משפיע על הוולד ייתכן והוא חצי חיה ופטור ממתנות והמוציא מחברו עליו הראיה, דעת חכמים שהמילה 'שה' כוללת גם חצי בהמה ולכן חייב לתת חצי מהמתנות משום שמצד האם הוא בהמה אבל החצי השני מסתפקים האם מושפע מצד האב והמוציא מחברו עליו הראיה. רבין הסביר שלדעת חכמים כוי חייב בכל

חולין פרק י הזרוע והלחיים דף קלב

דרך כבוד צלי בחרדל שכתוב "לך נתתם למשחה" לשון גדולה, עוד אמר שאין נותנים 24 מתנות כהונה אלא לכהן שבקי בהלכות שלהם, אבל אין הלכה כמוהו שכתוב בברייתא דעת ר' שמעון שרק אם הכהן כופר בעבודת הקרבנות אסור לתת לו חלק במתנות. ר' אבא אמר בשם רב שכהן שאינו יודע לנקר את החוטי דם שבלחי אין נותנים לו את הלחיים, ואין הלכה כך משום שיוצא הדם בצלי או בחתיכה ומליחה קודם הבישול. רבה אמר שאסור לאכול מבשר בהמה שלא הורמו מתנותיה וכאילו אוכל טבל, ואין הלכה כמוהו.